

Valeria Bouzada, presidenta del Constància: «Volem ser l'equip petit que guanya el gran i surt a la tele»

La primera dona que dirigeix el club balear en 102 anys és, a més a més, l'esposa de l'entrenador del primer equip, Guillem Llaneras

-Com es viuen els instants previs a un partit així?Veiem que s'acosta i que encara ens falta ultimar detalls. És veritat que ja fa molt de temps que hi treballant, però hi ha coses que no es poden fer amb gaire anticipació. Hem rebut també visites tant de la Federació com de la productora. És també un moment difícil perquè és l'inici de la Lliga de tots els equips del futbol basi. És el període de més feina dins del club. Són dies de donar-ho tot. Des de la directiva estem units i ens repartim les tasques.-Quin ambient espera?No sabem exactament quanta gent cap al camp. Pensem que uns 10.000, però com que no hi ha seients, és molt difícil. La venda d'entrades va bé, cada dia que passa la gent s'interessa més. Djous n'haviem venut més de 2.000. En seran més, segur.-El Girona és un rival complicat.És molt difícil. Sempre veiem a la tele aquell equip petit que guanya el gran. Aquest cop volem ser nosaltres. És un Primera Divisió, però l'ambient i la gent ens donarà suport. Tindrem ocasions i mirarem de fer un bon partit per sorprendre'ls.-Què pot suposar el partit econòmicament pel club?No es pensi. Hi ha una frase mallorquina que ho resumeix. «En acabar comptarem». Ens han faltat moltes coses i això que ens ha ajudat molt l'Ajuntament. Per exemple la llum, hem de duplicar-la per un partit i aquest material s'ha de dur de fora.-Com comença el seu lligam amb el club?Quan Guillem Llaneras (entrenador i el seu marit) va agafar el Juvenil a Nacional. Al cap d'un any vaig agafar el bar del futbol base. M'hi vaig estar nou mesos. Al mateix temps vaig entrar a la directiva perquè m'ho demanaven.-És difícil ser la primera dona presidenta del club en 102 anys?És un orgull. El més complicat era el tema que en Guillem fos l'entrenador del primer equip. No pel que podia ser o per la meua capacitat. El què diran a vegades fa mal, sobretot des de la ignorància. Patia per no estar preparada per encaixar aquestes opinions de la gent que parla sense saber. Ho tornaria a fer.-Com és un dia a la seva vida?M'aixeco a quarts de set i el primer que faig és obrir l'ordinador per a revisar els correus del club, els comptes... Després a les nou treballo i, com que no puc fer servir gaire el telèfon, abans haig de revisar tot el que passa al club i anar avisant a la gent. Quan vaig entrar al Constància vaig començar entregant la roba, posava horaris dels partits, la part econòmica, ho tinc tot per mà. Quan arriba el moment de delegar ho vaig fent a poc a poc. El Juvenil de Divisió d'Honor porta una logística i es necessiten més recursos. El femení també ha ascendit. Totes les tardes soc aquí, a l'oficina, perquè el que entri em demani el que necessiti. Tanquem a les vuit. Aquests dies estan sent difícils.-Com ho celebrarà si passen?Tinc festa dilluns (ahir), avui i demà. Si passem segur que m'abraço a tothom.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2025/10/28/valeria-bouzada-presidenta-constancia-volem-123081740.html>